

840.

ZARZĄDZENIE MINISTRA GÓRNICICTWA

z dnia 12 czerwca 1950 r.

w sprawie dopuszczenia niektórych osób do wykonywania czynności pomocnika (asystenta) mierniczego górniczego.

Na podstawie art. 162 ust. 2 prawa górniczego (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr 85, poz. 654, z 1938 r. Nr 91, poz. 627, z 1947 r. Nr 24, poz. 93 i z 1947 r. Nr 65, poz. 383) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zezwala się Wyższemu Urzędowi Górniczemu, po zasięgnięciu opinii organizacji miernictwa górniczego, nadać uprawnienia oraz tytuł pomocnika (asystenta) mierniczego górniczego również osobie, która:

- 1) posiada obywatelstwo polskie,
- 2) włada biegle językiem polskim w słowie i w piśmie,
- 3) nie jest pozbawiona z mocy wyroku sądowego zdolności do piastowania urzędów publicznych,
- 4) przedstawi jeden z następujących dowodów posiadania wykształcenia teoretycznego i praktyki zawodowej:
 - a) świadectwo ukończenia szkoły technicznej oraz dowód odbycia ośmioletniej praktyki przy mierniczym górniczym, lub
 - b) dowód odbycia co najmniej dwunastoletniej praktyki przy mierniczym górniczym,
- 5) udowodni swe uzdolnienie praktyczne i teoretyczne przez poddanie się z pomyślnym wynikiem egzaminowi przed osobną komisją, ustanowioną przy Wyższym Urzędzie Górniczym.

2. W skład komisji egzaminacyjnej wchodzi:

- 1) Prezes Wyższego Urzędu Górniczego lub wyznaczona przezeń osoba jako przewodniczący komisji,
- 2) przedstawiciele Ministerstwa Górnictwa i Związku Zawodowego Górników,
- 3) znawcy poszczególnych przedmiotów, powołani przez przewodniczącego komisji spośród praktykujących mierniczych górniczych i wykładowców zawodowych szkół licealnych.

§ 2. 1. Egzamin na pomocnika (asystenta) mierniczego górniczego składa się z egzaminu pisemnego i ustnego:

- 1) egzamin pisemny polega na wykonaniu pomiarów poziomych i wysokościowych na kopalni. Rozmiary prac winny być tak wybrane, aby przeciętny pracownik mógł je wykonać w terenie i w biurze w ciągu 2 tygodni. Cała praca winna być wykonana samodzielnie i własnoręcznie;
- 2) egzamin ustny obejmuje dziedziny: techniczną i prawną oraz geologię.

W dziedzinie technicznej kandydat winien wykazać znajomość różnych metod mierzenia (miernictwo powierzchniowe i górnicze).

W dziedzinie prawa winien wykazać się znajomością przepisów prawa górniczego oraz przepisów, dotyczących prawidłowego i bezpiecznego prowadzenia zakładów górniczych.

Egzamin z geologii odbywa się w zakresie programu szkoły licealnej górniczo-mierniczej. Kandydaci, którzy przedstawia świadectwo ukończenia takiej szkoły lub szkoły równorzędnej ze stopniem co najmniej dostatecznym z geologii, są zwolnieni od egzaminu z geologii.

2. Postępowanie przy wymienionych egzaminach prowadzi się zgodnie z przepisami rozdz. III. rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 27 października 1933 r. o egzaminach osób, ubiegających się o uprawnienia do wykonywania zawodu mierniczego górniczego (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 92, poz. 709) bez uwzględnienia przepisów dotyczących rysunku próbnego oraz obowiązku stosowania § 10 (4) tegoż rozporządzenia.

3. Osoby, o których mowa w art. 162 ust. 2 prawa górniczego, wykazują dostateczne uzdolnienie praktyczne z zakresu miernictwa górniczego w sposób przewidziany w § 2 niniejszego zarządzenia i uzyskują tytuł pomocnika (asystenta) mierniczego górniczego.

§ 3. Pomocnik (asystent) mierniczego górniczego uprawniony jest do dokonywania:

1) pomiarów poligonowych i niwelacyjnych, opartych na pomiarach podstawowych;

2) pomiarów uzupełniających;

3) wyznaczania filarów ochronnych;

4) na zlecenie pisemne mierniczego górniczego czynności pomiarowych, obliczeniowych i rysowniczych w zakresie pomocniczych czynności pomiarowych;

5) za zgodą Wyższego Urzędu Górniczego na wniosek mierniczego górniczego:

a) pomiarów orientacyjnych i nawiązujących na powierzchni i w kopalni,

b) pomiarów podstawowych na powierzchni i w kopalni między głównymi wyrobiskami górniczymi (szyby, przekopy upadowe łączące kopalnię z powierzchnią),

c) pomiarów podstawowych dla pól górniczych lub terenów eksploatacyjnych,

d) pomiarów badawczych dla ustalenia wpływów eksploatacji górniczej na powierzchnię (ruchy terenu, zanik wody itp.),

e) pomiarów i czynności, które ze względu na bezpieczeństwo ruchu kopalni lub bezpieczeństwo powierzchni zostały nakazane do wykonywania przez Wyższy Urząd Górniczy pod nadzorem mierniczego górniczego.

§ 4. Plany robót, wymienionych w § 3, sporządzane przez pomocnika (asystenta) mierniczego górniczego wymagają dla swej ważności podpisu mierniczego górniczego i pomocnika (asystenta) mierniczego górniczego.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje do dnia 31 grudnia 1951 r.

MINISTER GÓRNICTWA

R. Nieszporek